

ת"פ 39925/10 - מדינת ישראל נגד דוד גולן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39925-10-16 מדינת ישראל נ' גולן (עצור בפיקוח)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ'

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד מיכאל אוזלאי
המאשימה
נגד
דוד גולן ע"י עו"ד מיכאל עירוני
הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות ונסען לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות. ואלו עובדות כתב האישום:

ביום 27.9.16 הגיע הנאשם במכוניתו לעיר בית שמש כשהוא חbos כיפה, ופנה לדוד קרייזר (להלן: המטלון), עורך אותו לא הכיר, וביקש ממנו כי יזוזו לו לאתר את הרב חיים מונדרר (להלן: הרב מונדרר). הנאשם אמר למטלון, כי הפנה אל הרב מונדרר על מנת לקבל את עצתו בשאלת הלכתית בדייני ממונות. המטלון ביקש לשיעו לנmeyeם לאתר את הרב ואגב כך שאל אותו באיזה עניין הוא מבקש להתייעץ בו. הנאשם הציע למטלון כי עלה למכוניתו ושם ישביר לו את העניין, ומטלון הסכים.

ה הנאשם סייר למטלון בכזב, כי שמו צבי רוזנפלד והוא יהלומן המתגורר במגדל הולילנד בירושלים. לדבריו הוא חיפש את הרב מונדרר בשל עסקה בהיקף של \$120,000, אותה הוא יכול לבצע ולהרוויח \$80,000, אך חסר לו סכום של \$10,000 להשלמתה. עוד אמר, כי ישנו אדם אשר מוכן להלוות לו את הסכום החסר, אך אינו מוכן לחתום על שטר "היתר עסקה" המCSIיר את קבלת הלוואה מהביקורת. הנאשם טען בפני המטלון, כי הוא מחפש את הרב מונדרר על מנת לקבל יותר הלכתית לקבל את הלוואה בלי שטר היתר עסקה והוסיף, כי אם לא יקבל מרבית את ההיתר לא יקח את הלוואה ויוטר על העסקה המוצעת לו.

המטلون, אשר התרשם מהמצג שיצר מולו הנאשם כי מדובר באדם ירא שמיים, שאל כמה ריבית מוכן הנאשם לשלם בעבור הלוואה וה הנאשם אמר כי בשל הדחק אליו נקלע והרוווח אותו הוא מצפה להפיק, הוא מוכן להחזיר כנגד הלוואה של \$10,000 לשבוע סכום של \$20,000. המטלון הציע לנmeyeם כי ילווו לו 40,000 ש"ח לשבוע ובתמורה לחזיר לו הנאשם 80,000 ש"ח.

הנאשם הסכים להצעתו של המתלוון, והשניים נסעו לחנות ספרים סמוכה, בה רכש המתלוון שטר היתר עסקה. לאחר מכן נסעו הנאשם והמתלוון לסניף בנק סמור והמתלוון משך מחשבונו סכום של 40,000 ש"ח. בהמשך חתום הנאשם על השטר בשם הבדוי צבי רוזנפולד, ונתן למתלוון כבתוחה להחזרת ההלוואה עגיל חסר ערך, אשר טען כי שוויו כ-100,000\$.

בפרק הזמן שבין קבלת הכספי, يوم 27.9.16, ועד ליום 20.10.20, ביקש המתלוון מהנאשם מספר פעמים כי יחזיר לו את כספו, אך הנאשם התחמק בטענות ותירוצים שונים ואמר, כי יחזיר למתלוון את ההלוואה בהפקודת במטבע זר או בצייקים, למרות שלא התקoon להחזיר את הסכום למתלוון.

לצד זאת, ביום 19.10.16, ניסה הנאשם לקבל מהמתלוון במרמה סכום נוסף וביקש ממנו הלוואה נוספת נספת של 7,000 אירו, אך המתלוון אמר כי אינו יכול למשור את הסכום האמור. לאחר מספר שיחות טלפון בעניין זה אמר הנאשם למתלוון כי הפסיד סכום של \$10,000 בלבד שהמתלוון לא נתן לו את ההלוואה, ואמר כי יחזיר לו את ההלוואה שניתן לו למחירת היום.

למחירת היום, 20.10.16, הגיעו הנאשם אל המתלוון מבלי שהוא ברשותו כסף או צ'ק להחזרת ההלוואה, פגש במתלוון ונעצר מיד לאחר מכן על ידי שוטרים.

תשובה הנאשם

בדיון ביום 21.3.17 השיב הנאשם, כי נקשרו ביניהם ובין המתלוון "תכנית עסקית" במהלך קיבלו מהמתלוון סכום כסף אותו התקoon להחזיר לו ביום מעצרו. לדבריו הנאשם הגיע למפגש עם צ'ק על סכום גבוה וכסף מזומן, אך לאחר שנעצר על ידי השוטרים מכוניותו הושארה ברוחב לא נעה והכסף המזומן שהיה בה נגנב, ורק הצ'ק נותר בה.

בהשלמת תשובה בכתב אותה הגיע ביום 30.3.17 הרחיב הנאשם ווסיף, כי הוציא למתלוון להשתתף עמו בעסקת יהלומים ושוחח עם המתלוון מספר פעמים בעניין, על מנת להסביר לו את פשר העיכוב בהחזרת סכום ההשקעה וקבלת הרוחה מהעסקה. כמו כן אישר הנאשם כי שוחח עם המתלוון על האפשרות לבצע עסק נוספת נוספת, אך המתלוון נמנע מלאהשקייע את הכספי, למרות התcheinויותיו. הנאשם הכחיש כי התבהזה בפני הנאשם בשם צבי. הנאשם הודה, כי נתן למתלוון עגיל חסר ערך, אך הכחיש כי טען שמדובר בעגיל יקר ערך.

הריאות

מטרם המאשימה העידו המתלוון, הרבה מונדרר ומספר עדים נוספים. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

המתלוון, דוד קרייזר (ע' 35-19 לפירוטוקול דין מיום 17.5.20)

המתלוון העיד, כי פגש את הנאשם כאשר פנה אליו ברוחב וביקש את עזרתו במצבה הרבה מונדרר. בין השנים התפתחה שיחה, במהלך הציג הנאשם את עצמו בשם צבי רוזנפולד ואמר כי הוא יהלומן, אשר נקרהתו לו עסקה בהיקף של \$120,000, בה הוא יכול להרוויח סכום של \$80,000, ובעניין זה הוא מփש את הרוב על מנת לקבל ממנו יתר הילכתי לקבלת ההלוואה. לדבריו המתלוון, הנאשם אמר לו כי להשלמת העסקה חסר לו סכום של \$10,000, ושנו אדם המוכן להלוות לו את הסכום, אך אין מוכן לחתום על היתר עסקה, והנאשם מבקש את עצתו של הרוב, כיצד לקבל ההלוואה במצב הדברים שנוצר. הנאשם הוסיף, כי בשגרה הוא משלם ריבית של 8%, אך מכיוון שהוא יכול להרוויח

סכום ניכר הוא מוקן להחזר כנגד הלוואה סכום של \$20,000, תוך 7 ימים.

המתلون התקשר לרב מונדרר ובבקשות שיחתמו קנה שטר היתר עסקה, נסע עם הנאשם לבנק ומשם מחשבונו סכום של 40,000 ש"ח. לאחר מכן נסעו השניים לאזרם ביתו של המתلون, שם חתמו על היתר עסקה, כאשר הנאשם חתום בשם צבי רוטנברג (כך במקור, ר' ע' 23, ש' 21 - ימ.), והמתلون נתן לו את הכסף. הנאשם הראה לעד זוג עגילים יהלום, שדבריו הם מושא עסקת המכירה, וננתן לו כבתוכה את אחד העגילים.

לדברי העד, הנאשם עשה עליו רושם של אדם ירא שמיים והדבר פייתה אותו לבצע את העסקה. במהלך השיחה הנאשם הסביר לעד, כי העסקה היא "בשchor" וכי יש לו שני חשבון בנק באנגליה ובארה"ב, האחד כשר והשני לעסקאות "בשchor". לדברי העד, מטעם זה הנאשם גם לא הציג לו תעודת זהות והשניים לא تعدו את העסקה בינהם.

בערב עלה אצל המתلون חשש, כי הנאשם רימה אותו, ולמהירות היום פנה להתייעץ ברב מונדרר, אשר הציע לו להציגו לנאנם סכום כסף נוספת.

לאחר קבלת הכסף הנאשם התקשר לעד כמעט מדי יום. כאשר עלה נושא החזרת הכסף, הנאשם העלה אפשרות להעביר את הכסף דרך חשבון של עמותת צדקה, והעד ביקש מגבריאל לוי, העובד בעמותה שכךו, שהכסף יועבר דרכו.

במהרשך הנאשם ביקש מהעד סכום נוספת, של 7,000aira. הנושא עלה בשיחה בסוף תקופת הקשר בין השניים, אך העד אמר לנאנם כי אינו יכול להעביר לו את הכסף והנאנם אמר שיחזר לו את הלוואה אותה קיבל. השניים תאמנו פגישה, והמתلون דיווח למשטרת על מועד הפגישה ואז נעצר הנאשם.

בחיקירתו הנגדית אישר המתلون, כי מהיום שניתן את הלוואה לא ביקש מה הנאשם שייחזר לו את כספו על מנת שלא לשדר לו לחץ או פחד (עמ' 29, ש' 32-24). לדברי המתلون הנאשם התקשר אליו מדי יום. המתلون אישר, כי לא היה כל סימן ממש שהנאנם לא מתכוון להחזיר את כספו, והמתلون גם לא דרש את כספו בחזרה בשום שלב, אלא הנאשם מיזמתה אמר שייבוא להחזיר לו את כספו (עמ' 35, ש' 1-14).

העד הבahir, כי בעצמו של הרב, אמר לנאנם כי הוא יכול להלוות לו סכומי כסף נוספים.

בתום עדות הנאשם הוגש אמורתו במשטרת, לצורך הפניות וסומנו נ/1 ו/2.

רב מונדרר (ע' 11-16 לפרטוקול דין מיום 17.05.22)

העד הוא רבו של המתلون. לפני ראש השנה יצר עמו המתلون קשר וביקש שייכן לו היתר עסקה. העד לא היה פניו ועל כן הסביר למאתלון את הכללים ואמר לו כי הוא יכול לרכוש היתר עסקה (העד הסביר כי מדובר בפתרון הלכתי להתחומות עם איסור הלוואה בריבית באופן שהמלואה נחשב משקיע והרבית נחשבת רוח).

מספר ימים אחר כך הגיע המתلون אל העד ו אמר לו כי הלואה למשהו כסף והוא חשש שרומה והלוואה לא ייחזר את כספו, משום שניתן לו משכון שלא שווה הרבה. העד ייעץ למאתלון כי ישמר עם אותו רמאי על הקשר, והוא כבר יבקש כסף נוספת, וכן המשטרה תוכל לתפוס אותו.

בחיקירתו הנגדית אמר העד, כי לדברי המתلون הוא סיכם עם הלואה שהכסף יוחזר תוך חודש (עמ' 15, ש' 25). העד

אמר למתלון, כי מאחר והוא בקשר טלפון עם הלוה, לא נראה לו שהוא יתרחמק.

משה טסלר (ע' 19-16 ל פרוטוקול דין מיום 17.05.22)

העד מכיר את המתלון מהשכונה וmbית הכנסת. לדבריו ראה את המתלון ביום 16.9.2016 בבנקלאומי. המתלון ביקש ממנו להמתין, הוציאו 40,000 ש"ח וביקש כי יהיה עד לעסקה שבכוונו לעשות. העד ראה את המתלון נכנס למזכונית עם אדם נוסף וצפה בהם מ הצד. לאחר שדיברו מספר דקות, יצא המתלון אמר לו כי הבן אדם לא מעוניין לבצע את העסקה והעד עזב את המקום.

גבריאל לוי (פרוטוקול מיום 17.10.16)

הודיעתו של העד במשטרת הוגשה בהסכמה במקום חקירה ראשית וסומנה ת/33, והוא נחקר נגדית.

בהודעתו במשטרת אמר, כי הוא מזכיר עמותת "زرע יהודה" העוזרת למשפחות במצבה וכי הוא מכיר את המתלון מהשכונה וmbית הכנסת. המתלון סיפר לו, כי ככל הנראה הנו אותו בסכום כסף גדול וכי הנוכל מבקש ממנו פרטי חשבון בנק לצורך העברה מהו".ל. העד נתן למתלון דף עם פרטי חשבון העותה, אך עד למתן העדות ביום 16.10.2016 לא הגיע הכספי והמתלון לא חזר אליו.

בעודתו לפני העד, כי הסכום באופן חד פעמי להעברת הכספי שלא לצורך העותה לצורך הצלת כסף מידיו של נוכל. עם זאת העד הבHIR, כי ככל שהכספי היה נכנס לחשבון העותה, הוא היה מתיעץ וمبرר האם ניתן להעבירו למתלון, לאור מצבו הכלכלי של הנאשם ולאחר בדיקה עם הרשות.

הנאשם

הודעות הנאשם

בהודעתו ת/4 מיום 17.10.20 מסר, כי היה בקשר יומיומי עם המתלון ונפגש עמו 5-6 פעמים. הנאשם אמר כי המתלון ביקש ממנו לגיס אנשים על מנת לתרום לעמותות ואף שאל אותו אם יכול לפרוט לו צייקים לזמן. מאחר וחוש להסתבר בפלילים סירב הנאשם לבקשתו. ביום מעצרו של הנאשם (16.10.2016) הוא פגש את המתלון על מנת לאחר לוchg שמה וludecnio כי הוא לא מעוניין לגיס ל��וחות בחו"ל. הנאשם הכחיש בחקירה כי אמר למתלון שהוא גר בהולנד ועובד ביהלומים אלא שעסוק ביהלומים בעבר.

הנאשם הכחיש כי המתלון הלוה לו כסף (עמ' 3, ש' 66-67). לאור חקירותו, הכחיש הנאשם כי ביצע כל עסקה עם המתלון: הכחיש כי אמר למתלון שחזרים לו 10,000 דולר לביצוע עסקה אשר תניב רווח של 80,000 דולר, הכחיש כי המתלון נתן לו 40,000 ש"ח לצורך ביצוע העסקה והכחיש כי נתן לו עגיל כפיקדון (עמ' 3, ש' 77-72).

הנאשם הוסיף, כי המתלון רצה שהוא יעביר חבילה לאדם שרצה להכיר לו וכי המתלון גם קיבל חבילה מאברך בשם צבי רוזנפולד אשר העביר מעטפה למתלון ובה עגיל. המתלון סיפר לו כי צבי נתן לו 50,000 או 100,000 שקל, אך לא זכר אם זה להפקדה או למשיכה. הנאשם בדק עבור המתלון את העגיל (תיאר אותו כקסוף ולבן עם אבניים רבים) ואמר למתלון כי הוא לא שווה הרבהה.

הנאשם אמר, כי הגיע לבית שמש על מנת לפגוש חבר בשם עידן, אשר פגש ברכבת וכן על מנת להתייעץ רב. עוד הוסיף, כי אינו מאמין בחשבונו בכך בישראל כבר שנים רבות ואת משכורתו מקבל בזמן גשל עיקול על חשבונו עקב פשיטת רגלי שחווה בעסקו הקודם.

בהתובעתו ת/1 מיום 16.10.2016 הציג בפניו הננאשם ציוק על סך 67,000 ש"ח (ת/19) והוא השיב כי מדובר בציוק שקיבל מחבר בשם ואדים אשר היה חייב לו כסף טרם מסרו. לדבריו ואדים הפסיד את סכום הכספי זהה בין השנים 2009-2011 כאשר במהלך משחק קלפים בביתו של הננאשם. ואדים החזר לו את הציוק, ומazel ניסה הננאשם לתפוס אותו ללא הצלחה, עד שהבין שברח לאוקראינה.

הנאשם אמר, כי המתלוון לא עוזב אותו ומטריד אותו בגליל רצונו שיקשר ביניהם ובין צרפתים אשר דרכם ניתן להרוויח כסף רב בדרך של העברות בנקיאות.

בהתובעתו ת/2 מיום 25.10.16 הציג לננאשם העגיל דומה לעגיל שניתן למתלוון ואשר נמצא על ידי המשטרה בחיפוש ביתו של הננאשם. הננאשם הכחיש כל קשר לעגיל ואמר כי אין לו מושג על מה מדובר וכי לא ראה את העגיל.

מעבר לכך התייחס הננאשם למצבו הכלכלי הדוחוק.

עדות הננאשם לפני (פרוטוקול מיום 17.10.16)

הנאשם העיד, כי פגש במתלוון כאשר חיפש את הרוב מונדרר בשל עניין אישי שלו, אשר אינו נוגע כלל להליך. המתלוון ניסה לקשרו עם הרוב והשניים החליפו טלפונים וכך נוצר ביניהם קשר. במהלך הקשר המתלוון סיפר לננאשם על עמותה שדרוכה נתן לנכונות ציוקים ולהרוויח אוחזים על כל הפקדה, וכשנעצר הננאשם הציע למשטרה להעיד נגד המתלוון ואחרים תמורת חסינות.

ביחס לארועים מושא האישום סיפר הננאשם, כי ביקש מהמתלוון סכום של 40,000 ש"ח לצורך עסקת יהלומים ברוסיה, והתחייב להחזיר לו 80,000 ש"ח. לא ברור מעדות הננאשם האם היה מדובר בהלוואה או בשותפות עסקים בין הצדדים. לדברי הננאשם, הוא ביצע עסקה יחד עם חבר בשם ואדים, במסגרת קנה ומכירת יהלומים ברוסיה.

בחקירה הנגדית הכחיש הננאשם כי אמר למתלוון כי הוא יהלומן, והבהיר כי אמר שהתעסק בעבר ביהלומים.

הנאשם הודה, כי בתחלת חקירותיו שיקר והכחיש כי קיבל מהמתלוון כסף, ולדבריו עשה זאת משום שהוא אסיר לראשונה וחחש לומר את האמת. הננאשם גם אישר כי נתן למתלוון עגיל בתור ערבות וכי שיקר בנקודה זו במשטרה מאותה סיבה. עם זאת אמר, כי נתן את העגיל בתור סוג של קמיע, ולא כבתוכחה, שכן שוויו זעום.

הנאשם אמר, כי הגיע לפגוש את המתלוון על מנת להחזיר לו את חובו. לדבריו הציוק על סך 67,000 ש"ח אשר נتفس במכוניתו (ת/19) נועד למטרה זו, וכי היה במכוניתו לצורך זה גם כסף מזומנים, אשר נגנב מהמכונית לאחר מעצרו.

דין והכרעה

לאחר שנתיים דעתינו לעדויות אותן שמעתי והמציגים אשר הוגשו, לא ראייתי כי ניתן להגיש למסקנה ברורה ביחס לארועים מושא כתוב האישום, ועל כן אשפטו של הננאשם לא הוכחה ברמה הנדרשת:

הראיה המרכזית עליה מסתמכת המאשימה היא עדותו של המתלוּן. עדות זו נפלן מספר תמיות ופרוכות. כמו כן המתלוּן סתר את עצמו במספר נקודות בעלות משקל. משכך, לא ניתן לקבוע על סמך עדות המתלוּן ממצא ברור, בודאי שלא ברמת הودאות הנדרשת בהליך פלילי. אתייחס ל垦שיים העיקריים העולים מעדות המתלוּן:

בהתוועתו במשטרה אמר המתלוּן, כי ביקש מהנאשם מספר פעמים שיחזר את הלוואה ודיבר איתו כל הזמן כיצד להעביר לו את הכספי (ר' דוח עימות, ת/3 ש' 38-137). בעדותו לפני מנגד אמר, כי לא ביקש מהנאשם שיחזר את הלוואה, כדי לא להראות לנאים כי הוא לחוץ (ע' 29, ש' 24 ו- 32, ע' 35, ש' 10-6). מדובר בסתרה בנקודה מהותית ביותר.

חלק זה בעדותו של המתלוּן גם מעלה תמייה: מדובר חשד המתלוּן כי רומה, עוד לפני ביקש כספו בחזרה ולא הייתה לו כל סיבה להניח שלא קיבל אותו? יתרה מכך, לדברי המתלוּן הנאים התקשר אליו מדי יום וכלל לא נסה להתחמק ממנו (ע' 31 למטה).

לדברי המתלוּן, הנאים אמר לו כי הוא זקוק להלוואה של \$10,000 כדי לממן קניית זוג עגלים שמחירים \$120,000 ואוטם הוא יכול למכור ב-\$200. לדבריו, הנאים אף הציג לו את העגלים ונתן לו אחד מהם כבטיחה להלוואה (עגיל אשר התברר בדיעד כי הוא חסר ערך - ר' ע' 24, ש' 20-1). השאלה הריאונה העולה מכאן היא, למה הנאים צריך הלוואה כדי לממן קניית עגלים שכבר נמצא בידו? השאלה הקשה יותר היא, אם הנאים נתן למתלוּן את העגיל כבטיחה להלוואה, איך סבר המתלוּן כי הנאים ימכור אותו כדי להחזיר את הלוואה?

לדברי המתלוּן, הנאים אמר שיש לו קשרים טובים אצל מנהל סניף הבנק (ע' 26, ש' 4) - וועלה השאלה, למה מי שיש לו קשרים אצל מנהל סניף בנק, צריך לבקש הלוואה ממש זר ברחוב, בעבר ריבית של 100% לחודש?

אמנם תמיות אלו נוגעות ל垦שיים ותמיות בדברים שלמתלוּן, אך מדובר בתמיות כה עמוקות, עד כי קשה לקבל שהמתלוּן הטעלם מהן וקיבל את דבריו של הנאים פשוט, ללא פקפק או סיג. הסברו של המתלוּן, כי בעת שיחתו עם הנאים נטעה אותו בינו לבין המחשבה על רוח מהיר וקל (ר' עמ' 26, ש' 8-7 לפורתוקול מיום 17.05.2022) אינו מתיישב עם כך שבכל זאת נקט זהירות וביקש מטסלה להיות עד לעסקה, ומכך שהקפיד, לדבריו, לעורך היתר עסקה כדין.

ובמלוא זהירותו יאמר, כי אם המתלוּן מודיע על עצמו שהמחשבה על רווח קל סימאה את עיניו וגרמה לו לנוהגcadם נטול הבנה ובינה מינימלית, כיצד ניתן לסמן על עדותו ועל דבריו?

המתלוּן העיד, כי הנאים אמר לו שהוא זקוק להלוואה, אך המלוואה אינם מוכן לחתום על היתר עסקה, ועל כן הנאים אינם מוכן לקבל את הלוואה. לדברי המתלוּן עניין זה עורר את אמוֹנו, שכן הוא למד מכך שהנאשם הוא אדם צדיק וירא שמיים. ועם זאת, לדברי המתלוּן הנאים אמר לו שהעסקה אותה הוא רוצה לעשות היא "בשחור", קרי - דבקה בה אי חוקיות (ע' 21, ש' 33, ע' 26, ש' 14)). וועלה השאלה איך ניתן לישב זאת עם טענת המתלוּן כי התרשם מהנאשם "צדיק וירא שמיים".

לפי עדותו של גבריאל לוי, המתלוּן ביקש ממנו את פרטי חשבון הבנק של עמותה בה הוא עובד, על מנת לקבל הערכה בנקאית מחו"ל. ונשאלת השאלה למה לא רצה המתלוּן שהכספי יגע לחשבונה של אשתו, ממנו מושך את הכספי

מלכתחילה? התמייה מתעצמת לאור דבריו של לוי, כי אם הכספי היה מגע לחשבון העמותה, היה רואה בו תרומה ומחייב את העבIRO למתלוN רק לאחר התייעצות (פרוטוקול מיום 16.10.17, עמ' 47 ש' 30, עמ' 48 ש' 21, עמ' 49 ש' 1).

המתלוN העיד, כי הוא מתרפנס משכר דירה ומדמי לימוד בכלל. ולא הבנתי כיצד היה לו סכום נזיל של 40,000 ש"ח לצורך השקה. במיוחד הדברים אמרוNs לאור העובדה כי כאשר נשאל הנאשם על מקורות פרנסתו, הוא השתהה קלות בטרם השיב (ר' ע' 30, ש' 19 לפרטוקול ישיבת יומן 22.5.17) וכאשר נשאל מה היה מקור הכספי אותו נתן לנאים לא מסר תשובה ברורה (ע' 30 באמצעות). ובמלהא זהירותו אומר, כי בעניין זה נותרו מספר סימני שאלה.

אוסיף על כך את התרשומיות הישרה מעודות המתלוN לפני, המקשה עלי לחתן גרסתו את מלאו המשקל.

עדות הנאשם

גם עדות הנאשם הוותיקה רושם רחוק משלכנו, והתקשית לייחס לדבריו משקל רב:

ראשית אומר, כי הנאשם הבהיר בהודעתו הראשונות במשפטה, כי קיבל מהמתלוN כסף, או כי בא לבית שימוש על מנת להחזיר לו כסף. מדובר בשקר בנקודה המרכזית ביותר בתיק זה, ויש לו משקל רב לחובת הנאשם.

טענת הנאשם, כי קיבל מהמתלוN סכום כסף לצורך עסקת יהלומים ברוסיה, בין כהלואה בין כהשקה, לא נתמכה בבדל ראייה, ואיןנה מתישבת עם ההגיון: לא הבנתי כיצד הנאשם רכש יהלומים ברוסיה, מבלי שיצא את גבולות הארץ, ומבליל שהסביר כיצד העביר את הכספי לחו"ל. גם לא שמעתי מה הנאשם כל הסבר כיצד קיבל בישראל את דמי המכירה. גם האופן בו מסר הנאשם את גרסתו לפני, טיפין טיפין, תוך שימוש במילוט קוד וرمזים, רחוק מלעורר אמון.

ה הנאשם טען כי ביצע את העסקה עם אדם בשם ואדים, אך בהודעתו ת/1 אמר, כי הוא מחשש אותו מזה זמן וכי אותו ואדים ברוח ישראל לאוكرניה ומקום הימצאו אינם ידוע. ולא הבנתי כיצד ניתן לבצע עסקה עם אדם שמקום המצאו לא נודע.

מנגד, טענת הנאשם, כי ביום מעצרו הגיעו לבית שימוש להחזיר למתלוN את כספו לא נסטרה, ובשל התנהלות השוטרים נגרם לנאים נזק ראייתי אשר מנע מהם לבסס את דבריו בנקודה זו: השוטרים אשר עצרו את הנאשם הוותיק את מכונתו ברחוב, מבלי שנעלנו אותה ומבליל שערכו בה חיפוש. מדובר בפעולה חריפה מתבקשת בנסיבות העניין ולא ברור למה לא בוצעה. במצב הדברים הנוכחי, לא ניתן לשולח את טענת הנאשם כי אכן החזיק במכוניתו סכום כסף מזומנים אשר נגנב מתוכה לאחר מעצרו. במיוחד דברים אמרוNs בשים לב לך שבמכונית נמצא צ'ק על סך 67,000 ש"ח (ר' ת/19 ו-ת/21), שדבריו הנאשם נועד להשלים חבו למתלוN (וזאת בנויגוד לנטען בסע' 9 לכתב האישום).

נקודה נוספת הפעלת לזכות הנאשם, היא השאלה למה בכלל הגיע לבית שימוש לפגוש במתלוN ביום 20.10.16. מדובר המתלוN עולה, כי הנאשם נושא מלקביל ממנו סכום כסף נוסף. טענתו של הנאשם, כי לו היה בכוונתו לגזור את כספו של המתלוN ולא להחזיר לו את ה haloah, לא הייתה לו כל סיבה לחזר ולהפגש עימו, ודין היה לו אם היה מנטק עימו את הקשר (פרוטוקול מיום 16.10.17, עמ' 56 ש' 15), נשמעת משכנעת בנסיבות העניין. לכל הפתוח, הטענה מתישבת עם דבריו המתלוN, כי באותו שלב לא ידע מה שמו של הנאשם.

סיכום

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

מן הריאות אשר הוצגו ניתן לקבוע, כי הנאשם קיבל מהמתalon סכום של 40,000 ש"ח בקשר עם עסקה כלשהי, בין הלוואה בין כהשעה. עם זאת, לאור התמיות והקשיים שבعدויותיהם של שני הצדדים לעסקה, לא ניתן להיע למסוא ברור מה היה טיב הקשר בין הנאשם למATALON ואילו מציגים יצר הנאשם לפני המתalon.

אכן, האפשרות כי הנאשם יצר כלפי המתalon מציג כוזב נראית סבירה יותר מאשר האפשרות כי נרכמה בין הצדדים עסקה כשרה, אך בהליך פלילי לא די בסבירות. התמיות וחוסר ההגון שבגרסת הנאשם אין בהם כדי למלא את החסר שבראיות הטבעה ולגבור על הקשיים וסימני השאלה שבגרסת המתalon. במיוחד הדברים אמרים לאור העובדה שב��ופו של יום, טענת הנאשם כי הגיע לבית שימוש ביום 16.10.20 על מנת להחזיר למATALON את כספו לא נשלחה, והמאשימה לא הציעה שום הסבר הגיוני אחר מדוע הגיע הנאשם לפגוש את המתalon בפעם השנייה. כמו כן נתתי משקל ממשי לכך שהמתalon עצמו אישר, כי לא ביקש מה הנאשם את כספו בחזרה בשום שלב - דבר המקשה לבסס כוונת מרמה מצדו של הנאשם.

משכך, נותר ספק באשמהו של הנאשם ועל כן מזכה אותו מהמיוחס לו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, במעמד הצדדים